

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak:

Kisvárosok:		Vidék:	
Egész évre	12 korona	Egész évre	20 korona
Fél évre	6 "	Fél évre	10 "
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "
Egy hónapra	1 "	Egy hónapra	2 "

A szerkesztésért felelős
Kutasi Imre
kiszó s laptulajdonos

Szerkesztőség Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltbb árszámítás mellett vétetnek fe

Okos terv.

Debreczen, ápr. 26.

A katonák már jó régóta háborút folytatnak, nem valamely hatalmas külső ellenféllel, hanem egy kis buzgó csoporttal, mely magát nazarénusnak nevezi. Ezek a nazarénusok tudvalevőleg oly magyarok, akik fegyvert nem akarnak fogni, mert hitük tiltja. Hiába magyarázzák ezeknek, hogy hátha az orosz, vagy akár a tatár támadna rájuk, még akkor se védenék fegyverrel házukat és hazájukat? Ők az emberszeretetre hivatkozva, még a fegyverrel való önvédelmet sem akarják gyakorolni. S hiába a katonai hatóságok, bíróságok, minden szigorú kényszere. A nazarénusok csoportja dacol törvénnyel, hatalommal, tür akár élethossziglani börtönt, de fegyvert nem fog.

S a vége mindig az, hogy ezek a makacs fiúk a kaszárnyákból a börtönbe vándorolnak s ha kitöltötték a büntetést, megint vissza a kaszárnyába, onnan ismét a börtönbe s így tovább csak tart a körforgás kaszárnyából a börtönbe.

A hadsereg nem engedhet, mert hát hova lenne a fegyelem, ha akárki szembe szállhatna törvénnyel, felsőbb parancssal. A nazarénusok ugyancsak nem akarnak engedni, mert ők meg felfogásuk és „felekezettük“ többi hiveinek kényszere alatt állanak. Így telnek meg a katonai és pol-

gári börtönök olyan emberekkel, akik egyébként semmi rosszat nem tettek.

Ez az ügy szerény nézetünk szerint nagyon fontos és komoly megfigyelést igényel.

Nyilvánvaló, hogy valamely meggyőződésnek, még a tévesnek is, rendkívül nagy az ereje. Világi hatalom nem küzdhet meg a konok, makacs hitbeli felfogással. Minél több és több nazarénust börtönöznek be, annál inkább növekszik e csoport vakbuzgósága és ereje. Egyre több és több vértanu támad, ezt terjeszti a nazarénusok népszerűségét, növeli híriüket és „prestige“-üket a nép előtt. A hadsereg tehát a nazarénusok állhatatos bebörtönzésével akaratlanul is terjesztőjévé válik e csoport hitének népszerűségének.

Ez pedig csakugyan nem lehet a hadsereg célja! Hisz azért sújtja börtönnel az ellenszegülőket, hogy fegyverkezésre bírja. A bebörtönözés maga nem cél, hanem csak eszköz. Aminthogy semmi büntetés nem lehet cél, hanem csak eszköze a javításnak. Már pedig ha valamely bíró észre veszi, hogy büntetésével nem csak hogy nem éri el a javulást, hanem még fokozza a bajt, helyesebb javítási, azaz büntetési módot kell kidolgoznia.

Ilyet gondolt ki Vajna Károly, a szegedi börtönigazgató, a kit, indítványát elolvasva, derék és okos embernek mondha-

tunk. Ő megtalálta azt a módot, hogyan lehet a katonai fegyelem fenntartásával a törvény tekintélyének megingatása nélkül, a „sztrájkoló“ nazarénusokat szolgálatra bírni. Olyan egyszerű e mód, mint a milyen egyszerű volt a Kolombus tojásának felállítása.

Azokat, akik hitükre hivatkozva, nem akarnak fegyvert fogni, nem kell azért kaszárnyákból börtönökbe hurcolni. — ami az államnak sok pénzébe és sok egyéb-ként használható emberébe kerül hanem tessék őket olyan katonai szolgálatokra alkalmazni, ahol nincs szükség fegyverforgatásra, ilyen szolgálat az egészségügyi. A nazarénusok ugyanis mindig a felebaráti szeretetet emlegetik, — nos hát mint az egészségügy szolgáló bizonyára használhatóak lesznek.

De nehogy akárki vérszemet kapjon s az engedelmeiséget megtagadja, tessék az ilyen makacs embernek szolgálati idejét meghosszabbítani. Ha pedig ilyen ember-szerető ápolói szolgálatra sem akarnának a nazarénusok vállalkozni, ám hadd érezzék a büntetés teljes szigorát.

Azt hisszük, ha Vajna tervét elfogadják, vége lesz a kellemetlen ügynek. S a hadsereg is nyer vele s az „új hittel“ való izgatásnak is vége szakad. Az egészségügyi szolgálat is javul majd katonáéknál. Együttal nyilvánvaló lesz, hogy ki miért t

Tárcza.

A nyelves feleség.

A D. H. eredeti Tárczája.
Írta: **Háló Sándor.**

Egy kedves kötelességet óhajtok leróni ez alkalommal, midőn ily czimvel tárczacikkem megírásához fogok. Kedves kötelességet teljesíteni vélek egyrésztől azért, mert e théma megírásához egy, valóban tárgyamonhoz méltó jóraivaló asszonyka tul-beszédes nyelve szolgáltatja az anyagot, másfelől pedig azért, mert a mai kor nehéz megélhetési viszonyai között jól eső örömet szerzek ugy magamnak, mint a tárgy feldolgozására rendkívül kíváncsi, kedves teremtésnek.

A napokban lesz öt éve, midőn e dolgra vonatkozó adatok fonalszámai kezdődnek. Hogy pedig ez elbeszélés, melynek motívumait megtörtént való tények alkotják, teljes kerekded egészet képezzen, szükséges, az öt évvel ezelőtti eseményeket is némileg, vázlatosan ecsetelni.

Valahol, ott a nagy alföld történetekben gazdag vidékén, hol — óshagyományok szerint — a házak kerítése is foghagymás kolbászból volt fonva; hol a mezei munkások sonkával megterhelt gyomorral szenderedtek el arra jobb — életre: van letelepítve, a magas épületeivel s égbenyuló tornyaijal büszkélkedő, jövevények hazája: Mekkora, az üldözötteknek jobb jövőt ígérő fészke, melyet a »Basahalmá«-n kívüli közvéleménye néven örökít meg az utókor számára.

Ezen, multjával méltán dicsekedhető, város egyik szűk utcáján két élőlény halad el a kíváncsi szemek előtt: egy férfi és egy nő.

A nő, kit a férfi karján vezet, az ifjuság jelvényét két piros arczán viselő leány, ki nek éjsötét szemei s beszédre nyíló kicsiny ajkai üdvöt, boldogságot ígérnek a földi rögök között bujdosóknak; kinek e pillanatban egész lényén előmlő boldogság néma tanujele az önelégültségnek. A férfi, ki e kedves teremtés baloldalán halad, a pörge bajszu barnák közül való, ki meg levén elégedve választatásával, büszke öntudattal, s azon jövőbe tekintő gondolattal vezeti szerelmesét a frigyét kötendő fórum elé, hogy a páros étellel egy jobb lét, egy szebb jövő kapui tárulnak fel az egymást megértő szívek előtt.

Kellemes csevegés között érkeznek meg kitűzött céljukhoz, a konsztoriális épülethez, hol közel hajtna egymáshoz fejüket, édes szavakat suttognak maguk között. Hogy mit beszélnek a bizalmas ajkak: nem tartozik reánk. Itt felkeresik az anyakönyvvezetőt s magukat, mint jegyeseket beiratják és mint a kik egy kellemes ügyet intéztek el, a mely édes érzetet nyújtó teherként nehezédék rájuk, vidám beszélgetés között távoznak haza.

Három hét mulva már mint férfi és feleség mutatják be magukat, a mindenki iránt egyenlően érdeklődő, nagy nyilvánosságának, nem törődve az embertársak kellemes, avagy kellemetlen megjegyzéseivel.

Az idő az élet, mely édes mindnyájunk vállaira terheket rak, kötelességeket ró, az

ifju-párt sem kimélte meg, a megélhetés küzdelmeivel együtt járó kellemetlen helyzetektől.

A mézes-hetek eltelte után nyomban következtelt a kiméletlen sors ádáz csapásaival. A még fiatal, tapasztalatlan férj, kinek egész valóját az ideális eszmék iránti lelkesedés táplálta, lépten-nyomon a minden nemesebb törekvés iránt érzéketlen, rideg élet makacs ellenállásával találkozott.

Hiába törekszik a férj elmozdítani minden követ, mely kitűzött célja; a becsületes munkája után kiérdemelt elismerés utjába gurul, ha a szerencse istennője hátat fordít minden igyekezetének fűgét mutat minden törekvésének! Nőtlen korában eléggé jövedelmező keresetforrása évről-évre apad, mely után nem csoda, ha az életet virágok kertnek képzelő férj fogékony lelkén midőn munkája közben szüntelen szuró tövisekkel találkozik: kétségbeesés vesz erőt, mit az elmúlt öt év buskomorsággá változtatott át.

Ifjan megöregedve nem sokat törődik már a hálátlan világ kiméletlenségével. Leróvja kötelességüen napi munkáját; nem érdeklődik a külvilág zaja iránt; nem sérti már, a nehéz megélhetési viszonyok miatt elfásult lelkét semmi, csupán az előtte még kedves kis családi kör tud reá kellemes avagy kellemetlen hatással lenni.

Különösen szerető nejevel mint nevezni szokta, a: nyelves feleséggel — neveteltérés következtében — létrejött szótáradékok alkalmával mutat némi érdeklődést az élethez való ragaszkodáshoz.

— Ugyan hogy nézheted már el a vány emberek gazságait te apjok!...

nem engedelmeskedik, ki vakbuzgóságból, ki pedig a katolnai kötelességtől való menekülés reményéből?

Saul.

Fürdők és fürdővendégek.

Debreczen, ápr. 26.

Vitatni nem lehet: a fürdőszézon már előreveti árnyékát. A nyári fürdőhely problémája már hinti szét a perpatvar konkolyát a családi béke nyugalmas virányain. Mostanában hangzanak el a dörgedelmes filippikák a magyar fürdőhelyek ellen, hogy drágák, rosszak, kényelmetlenek, unalmasak stb, stb. Sokszor elmondott és — higyük el, energikusan orvosolt — panasz.

A magyar fürdőhely jobb a hírénel. Igaz, hogy ez nem jelent sokat, mert a híre — nagyon rossz. Csakhogy ebben a rossz hírében nem maga a fürdőhely a hibás. Ha méltányosak volnánk, legalább annyi és olyan jogos panaszszal lehetne támadni a magyar fürdővendégre is, mint a magyar ürdőre. Idegen fürdőhelyen a magyar ember nem követelődző, elvegyül a nagy nemzetközi társaságba s ha még oly magasrangú is, nem vindikál magának semmiféle privilégiumot. Nem úgy az idehaza fürdőző magyar! Magyar fürdőn ur a magyar s legyeztetni akarja ezt az ő nagyuraságát. Minden kicsi mulasztás, amiért idegenben egy hangot sem mer hallatni, idehaza főbenjáró bűn a szemében. Jaj a vendéglő pinczéreknek, ha rendes asztala ebédre nincs lefoglalva számára. Aki egy-két napra kirándul valamely fürdőhelyre, tehet csak tanúságot róla, hogy az ilyen lefoglalt asztalok miatt kénytelen

gyakran a fülledt belső teremben ebédelni mert a terrazon »nincs számára hely.« De ez még hagyján.

Nagyobb fürdővendégi privilégiumról rántja le a leplet ez a következő megtörtént eset:

Tavaly nyáron történt egyik legelőkelőbb felvidéki nyári fürdőhelyünkön. Egy külföldi ur keresett ebédre asztalt a vendéglőben. Kora déli óra volt csak, hát sikerült még lefoglalatlan asztalt találnia. Végére járt már az ebédjének, sajtot szeletelt éppen, mikor oda ment hozzá a pinczér s egy távolabbi asztalra mutatva, így szólt:

— Nem volna szives, uraságod, oda átülni?

A külföldi ur nem értette a magyar szót, mire a pinczér németül ismételte meg felszólítását.

— Hát aztán mért üljek át oda? — kérdezte álmélkodva az idegen.

— Azért, mert, — tetszik látni ezt a szomszéd-asztalt, — ez gróf X. számára van lefoglalva, a gróf ur mindjárt itt lesz és nem szereti, ha közelében ül valaki, amikor ebédel.

— Takarodjék innen! — zudult fel fölháborodva a külföldi ur és még tovább is kikelt hangos méltatlankodással, hogy figyelmessé lett rája az egész vendéglő s lelkenedezve rohant oda a tulajdonos.

— Tanítsa tisztességre az embereit! — kiáltott rá az idegen a vendéglősre, — mert ha én tanítom meg, rosszul jár!

— De kérem, — szólt a vendéglős, — a gróf ur mindjárt itt lesz s a szomszédságában nem engedünk senkit sem ülni. Hát tessék átülni a másik asztalhoz.

egy alkalommal, négy év után a sangvinkusabb természetű nő. Nincs benned energia, hogy e galád nációkat, kik arczáltian szemtelenséggel, nem kímélvén becsületedet sem, mely a miénk családot is, támadnak rád, megfenyítsd?!

— Hallgass anyjok! . . . szól a zsémbelődést nem nagyon kedvelő férj, nem értesz te ahhoz; nem tehetek én ellenük a mai körmények között semmit, mert ha kifakadok velem szemben elkövetett méltatlan eljárásuk ellen, csak én fogom huzni a rövidébet! . . . Ők felebbvalóim, kik tehetnek velem a mit akarnak; a mi csak gaz lelküktől kitélik, míg nekem túrnóm és hallgatnom kell, ha azt akarom, hogy nzőlcz évi közöttük — e hitvány érdekhajhászó némberek között — elviselt szenvedéseim után egyszer valamikor kitzűzött céloimhoz juthassak.

— Talán azt hiszed hogy nyugodt lélekkel türom én az ellenem méltatlanul indított hajszát; vagy hogy boszúlatlan hagyom e vérszopó hiénák orv-támadásait? . . . Családol, ha felőlem így gondolkozol; ha azon meggyőződésben vagy, hogy e lelki-gyilkosok, e szalon gazemberek akna munkáit egykor a nyilvánosság elé nem fogom hozni; hogy le nem leplezzem, a mindent csak — sógorság és komaság révén — rut érdekből cselekvő hatalmasok, gyalázatot, megvetést érdemlő munkáit! . . . A mi kések, nem mulik! . . .

— Igen, így szoktál te beszélni mindig s mindannyiszor, valahányszor szemedbe mondom gyengeségedet. De azt nem akard észrevenni, hogy családod a folytonos nélkülözésekkel küzdve eljutott a véghatárhoz, honnan már csak egy lépés a bukás örvényébe! . . .

Igen, mert anyagilag feláldoztad magad, s feláldoztad családod jólétét, előjáróid biztató szavaiért, mely martyr életedért, azok

részéről is, a kik méltányosságra volnának irántad kötelezve: lenéznek, mint megalázottat; megvetnek, mint a ki ily bánásmódra érdemes volnál! . . .

Ez véghetetlenül fáj nekem!! Óh, hogy miért is kellett nekem — és csupán csak nekem — a kinteljes életet megkezdenem veled!!

Ömlenek, a sorsával elégedetlen nő ajkaról a jogos panasz szavak.

— Kérlek ne mond tovább . . . Inkább a poklok mélyeségek fenekén, mint a te közelében nyögöm e tulterhelt, panaszos, rongy életet; mint a te nyelved pergését hallgassam minduntalan! Csak ne mond tovább! . . . Jól tudod, ha ugyan valóban akarod tudni, hogy e bánásmódnak, melyet velem a mostoha sors oly érzékenyen éreztet, nem én vagyok oka! . . . Kérlek, légy kímélettel hát irántam! Higgy, remélj és szeress! . . . Igen, higgy egy jobb jövőben; remélj egy méltányosab életet és szeresd tiedet! . . . Ez a kötelességed, ha még közöttünk e fogalomról szó lehet! . . . Most pedig hagyj nekem békét, hogy nyugodtan gondolkodhassam, melyre mostan teljesen elhagyott állapotomban nélkülözhetetlen szükségem van! . . .

Ilyen, s ehhez hasonló családi összezördülések több ízben fordultak elő férj és feleség között, különösen házasság életük, ötödik évében, a mikor a számban mindinkább gyarapodó kis család igényei a csekély napi bevételhez képest hétről-hétre szaporodtak. Midőn egyszer a már — csaknem — magáról is megfélelkezett férjet egy éjjeli kínos vergődései között győtrő álmok lepik meg.

Elvonul lelki szemei előtt átél összes szenvedése. Látja kis családját a társadalom önző lelkű tagjainak gunykacaja előtt vonaglani; látja gyermekeit sírva rimázkodni kegyelemért a szivtelen vadállatoknak: ismerős

— Ordög vigye a grófját is, meg magát is! Itt maradok!

— Ne tessék itt lármázni, mert kidobatom! — szólt most a vendéglős, A közönség is odasereglett már a botrányra s hallatszottak is méltatlankodó hangok az idegen ur makacs botrányhajhászása miatt.

— Engem ugyan ki nem dob! Ez már mégis sok! — szól most egészen kikelve magából az idegen s felháborodásában már-már ütésre emelte kezét.

A pinczerek lefogták s a vendéglős megragadta a karját, úgy kiáltott rája;

— Kicsoda az ur? Igazolja magát!

— Én gróf N. N. porosz gárdaezredes vagyok!

Mintha varázsszó hangzott volna el, úgy pattant le az idegen emberéről a sok pinczérkéz, az előbb még menydörgő vendéglős szava töredező bocsánatrebegésbe fulladt s a bámész közönség egy pillanat alatt átpártolt a porosz grófhhoz . . .

A történet vége mellékes. A kérdés ennyiből is önmagától vetődik fel:

— Ki a hibásabb a magyar fürdő rossz hírében: a magyar fürdőigazgatóság-e, amely még azt is megteszi vendégeinek, hogy a velük szomszédos asztalhoz sem bocsát senkit? Avagy a magyar fürdővendég, aki ilyen privilégiumot követel a maga számára?

Urak a műhelyben.

Az asztalos gróf meg az üzletvezetője.

Debreczen, ápr. 27.

Magyarországon ösmeretes gróf Lázár Jenőnek, a kolozsvári mágnásnak a neve aki a Marosvásárhelytől három kilométernyire

embertársaknak, kik jóbarátság örve alatt sokszor, felkeresték őt; ott látja megtörtén szenedő nejét, kit az egymásután ért sorscsapások beteggé tettek, ágyba döntöttek, ki bocsánatért eseng oly sokszor méltatlanul megbántott férjéhez . . .

Majd a szomorú kép eltűnik, s egy más, egy édes érzelmekkel terhelt kedves álom: a mult jóleső emlékezete merül fel a pirkadó hajnal fátyol-leple alatt.

A férj maga előtt látja nejét, az öt évvel ezelőtti jegyest piros arcokkal, márvány sima homlokkal, melyen még a szenvedések nem szántottak redőt; melyről még a bánat önző férje nem tépte le a viruló rózsákat s nem nyomta rá az életunság martyr-olaj-ágát.

— No jer közelebb! . . . szól s mosolya üdvöt ígér, mely biztató szóra önkénytelen mozdulatot tesz a — valóságban — álmódó férj, a mikor is az élvezetes nyújtó álomkép eltűnik, s helyét a felébredésben a rideg való, a sivar jelen váltja fel.

Eddig tart elbeszélésem.

Eddig tartott eibeszelésem, melynek megírásához az anyag adva volt és a melyhez utólag, a keves kíváncsi asszonyka meg nyugtatására kijelenthetem, hogy férje valómása szerint: ha még egyszer az öt év előtti kort újra kezdhetné, ismét ahhoz a nőhöz vezetné szive, kihez a sors, vagy a gondviselő bölcs intézkedés folytán öt évvel ez előtt kötötte. S hogy ha bár szenvedésekkel küzdve morzsolta is le az elmúlt évek hálátlanságban gazdag napjait: szive még mindig telve van szeretettel az ő kis családjá, éltető anyyala iránt, a kit ő már megszokott nyelvel feleségem-nek nevezni . . .

Csak higgy, remélj és szeress!! . . .

eső Medgyesfalván nagyszabású asztalos-műhelyt állított föl s benne ő maga volt az első — asztalos. Az emberek nem hitték, hogy a gróf komolyan venné asztalosi szerepét s azért az újságok rendszerint úgy emlékeztek meg róla, mint valami különösről. Pedig hát az az erdélyi magyar levegő nem alkalmas a különözcöknél. Nem különözcök teremnek itt, hanem színmagyar emberek akiknek cselekedeteiben még hamisítlanul megvan a régi magyar erkölcsök puritán nemesisége. Az asztalos gróftól egyébként páratlanul jellemzi a következő történet, melynek hitelessége minden kétségen felül van.

Lázár Jenő gróf ezelőtt mintegy félével a kereskedelmi és iparkamara ajánlatára, maga mellé vette az asztalos műhely üzletvezetőjéül D. Jenőt, egy gyergyói székely postamester fiát, aki ötödik gimnazista korában az iskolából megugorván, tömérdek hányódás után végre tökéletes tudományu asztalossá képezte ki magát.

A gróf rendkívül meg volt elégedve üzletvezetőjével s pár hónap múlva kijelentette neki, hogy társtulajdonosává fogadja. — Az idő mult de az ígéret közjegyzői okmányban nem foglaltatott.

Egyszer értesítés jön a fővárosból, hogy a kiállítás, melyen a medgyesfalvi műhely remekei is ki voltak állítva, véget ért s így gondoskodják a gróf a megmaradt holmi hazaszállításáról s viszont az elkelt butorok árának fölvevéséről. A gyöngélkedő gróf maga helyett üzlettársát akarta a fővárosba küldeni s hogy az fennakadás nélkül eljárasson dolgaiban, délután kivitette magához a közjegyzőt s D. Jenő társtulajdonjogát okirathoz foglaltatta.

Másnap este rosszul lett az ötvenkét éves gróf s hajnalra meghalt.

A család mitsem tudott a közjegyzői okiratról s így a temetés után tömérdek vevő csődült ki Medgyesfalvára, a mintegy husz ezer koronát érő műhely eladására.

Mikor a közönség, család. vevők megjelentek, a család képviselője, báró Bors megkérdezte:

— Ki itten az üzletvezető?

D. Jenő előlépett s bemutatta magát.

— Milyen minőségben volt ön a grófnál alkalmazva? — kérde a báró.

A tulajdonos szó nélkül átnyújtotta a friss közjegyzői okiratot, melybe a báró beletekint s azzal az egész családot hívja be az irodába.

Kis idő múlva megnyílik az ajtó s báró Bors hívja be az üzlettársát.

— Mondja csak kérem ragaszkodik ön ehhez az okirathoz?

A gyertyói postamester fia ránéz a báróra s végig néz az előkelő társaságon, csupa grófnók és grófkisasszonyok s azzal csöndesen mondja:

— Nem ragaszkodom.

— Köszönöm önnek a kijelentését —

mondja erre a báró s a fiatalember kezét melegen megszorítván, így folytatja: — azért mert elhírtároztuk, hogy ha ön méltó az elhunyt gróf nemes jelleméhez, az egész üzlet tulajdonát önre ruházzuk. Válasza után a műhely mindenestől öné.

Ez történt ezelőtt három hónappal, az elmondottak szerint szóról szóra. Persze hi-

hetetlen történet a mai reális, hasznos korszakban, amely az ily nemes jellemnek csak igen kevés példáját mutathatja föl.

A főnyeremény.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, ápr. 26.

Furfangos család áldozatául esett Hegyesi József szegedi jómódu polgár. Némrég egy hetvenkoronás sorsjegyet vásárolt egy Sarnyai nevű embertől. Harmadnapra már jelentkezett is Sarnyai Hegyesinél:

— Szerencsés csillagzat alatt született Hegyesi uram! Budapestről telefonon kérdezik, megvan-e az a sorsjegy, a mit kendnek eladtam, mert az háromszázezer koronát nyert.

Hegyesi megkérdezte, hogy miképpen kaphatná meg a pénzt?

— Elküldjük a nyeremény után esz százalékot — válaszolt Sarnyai.

Hegyesi hatszázkilenczven koronát adott át a furfangos gonosztevőnek, a ki ennyivel sem elégedett meg. Másnap ismét beállított áldozatához és rábeszélte, hogy a leánya számára is vegyen sorsjegyet. Erről azt állította, hogy nyolczvanezer koronát nyert. Hegyesi ismét hétszázhatvan két koronát fizetett a sorsjegyért. Sarnyai, hogy ne kételkedjenek állításában, maga gyártotta nyomtatványból mutatta ki, hogy a kérdéses sorsjegy tényleg nyert.

Néhány nap multán Sarnyai Hegyesiékre ismét rászózott egy sorsjegyet, aztán az előbbi módon hitette el velük, hogy a sorsjegy nyert. Ezuttal háromszáz koronát fizetett az öreg.

Még három izben esalt ki Sarnyai pénzt Hegyesiéktől a nyeremény után fizetendő százalék címén, nyereményösszeget azonban csak nem hozott a posta. És Hegyesiék, a kik vagyonuk nagy részét adták át Sarnyainak, a mult héten nyugtalankodni kezdtek. Sarnyai, mivel nem tudta megnyugtani a Hegyesi-családot, fölutazott Budapestre és innen egy bankigazgató nevében megnyugtató táviratot küldött Szegedre. A Hegyesi-családot azonban a távirat sem nyugtatta meg s a minap feljelentették az esetet a rendőrségnél. A kapitány tanácsára Hegyesi magához hívatta Sarnyait és Szonka nevű czinkostársát. A szélhámosok ezuttal is áztatgatták áldozataikat, de ezt a beszélgetést a kapitány is végighallgatta és Sarnyait és társát a rendőrség börtönébe kísérte.

A szerelmes rendőr.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, április. 26.

Különös rendőri kaland hírét írják Hm-vásárhelyről. Az ottani főkapitány már régebben észrevette, hogy néhány szegedi rendőr a tolonczra kerülő hölgyek iránt — minden különösebb megállapodás nélkül a személy iránt — gyöngéd érzelmeket szokott táplálni. A főkapitány ezen észrevétele a napokban megerősítést nyert.

Egy szegedi renoőr egy fiatal leányt zsupon kísért Vásárhelyre. Este 8 órakor érkeztek meg — így jelentették a vásárhelyi rendőrök az ottani főkapitánynak — de a rendőr

a tolonczállitmánnyal csak reggel 5 órakor jelent meg a rendőrségen.

A főkapitány a rendőri históriáról már értesítette a szegedi rendőrséget, de nagyon megbánta, hogy az értesítéssel annyira sietett. Tegnap ugyanis egy rózsaszínű levélke érkezett a hölgy címére a rendőrtől, amely a szegedi városháza új hivatalbeosztását tartalmazta, hátlapján pedig ezen sorral ékeskedett: «Csókolja százszor szép tolonczát — rendőr.»

Milyen szép melléklet lett volna e levélke a vásárhelyi rendőrség értesítéséhez. Ugy látszik, a szegedi rendőrség létszáma most már páratlanul megfelelő, minthogy a derék legények, dolguk pontos végzése mellett ily kellemes szórakozásra is szakajthatnak időt.

Agyonlőtt földbirtokos.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, ápr. 26.

Rejtélyes gyilkossági eset foglalkoztatja a dunántúli csendőrséget.

E hó 23-án ugyanis a hajnali órákban eddig ismeretlen tettesek meggyilkolták Hamza Miklós pilisi földbirtokost, a mikor a szállásáról haza felé indult.

Az eset részletei a következők:

Hamza Miklós pilisi lakos vagyonos földbirtokos még vásárnap este kiment a szállására, hogy a vetési munkálatoknál jelen legyen.

Másnap is ott maradt, s csak kedden reggel 3 órakor indult el a szállásról kocsin, hogy mihamarább otthon legyen.

Alig haladt a szállásról 1000—1500 lépésnyire, mikor az ut melletti árokba lövések dördültek el. Hamza Miklós, a ki hátul ült a kocsiban, több lövéstől találvá lebukott az ülésről és meghalt.

Bajos Mihály kocsis a lövés után leugrott a kocsiról, otthagya a kocsit és meghalt gazdáját és elmenekült.

A rablók azután elvették a Hamzánál talált 175 forintot s a lovakat utnak eresztették.

A gazdátlan lovakat a tolnai országuton fogták el s a kocsiban megtalálták Hamza holtestét is. Mire a csendőrség az esetet megtudta és megjelent Hamza szállásán, a meggyilkolt lakását is fölforgatva találták, a honnan több értékes tárgy hiányzott.

A csendőrségnek az a gyanuja, hogy Hamzát a saját cselédsége gyilkolta meg.

Megerősíti ezt a gyanut azon körülmény is, hogy Bajos Mihály kocsis a lövések után állítólag visszafutott a szállásra, de azért a cselédség közül senki sem ment a rablók üldözésére, sőt a szálláson elkövetett rablásról sem akarnak tudni semmit.

A helyszínen megjelent vizsgálóbíró a cselédek között nyomozza a tetteseket s közülök addig már többeket le is tartóztatott.

N A P I H I R E K

— Bizottsági ülés. A debreczeni ev. ref. egyház árvaügyi bizottsága 1901 évi április hó 30 án délután 5 órakor az egyház tanácstermében ülést tart. Az ülésen 1900 é. zárszámadás, 1901 évi költségeloirányzat bemutatása és 1901 é. árva felruházó küldöttség megalakítása és folyó ügyek kerülnek tárgyalás alá.

— **Anyakönyvi kinevezés.** A belügyminiszter a vámos pércsi kerületbe Karguly Mihály ev. ref. tanítót anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki.

— **Hivatalos órák.** »A debreczeni füstviselők önszegélyző egyesületében« (Gróf Dégenfeld tér 2. sz. az emeleten) Május hónapban mindenkor d. u. : 5—6. óráig. 2 án (napi biztos Harsányi Gusztáv) 3 án (napibiztos Dr. Hinyi István) 4 án (napibiztos Konecz Elek) 6 án napibiztos Kubay Alajos) 13 án (napibiztos Márk Endre) 20 án napibiztos Materny Lajos) 28 án (napibiztos Miskolczy Jenő) Ez alkalomkor mindenemű egyesületi ügyek elintézhettek s tagsági jelentkezések elfogadtnak.

— **Erdő-őri szakiskola Dunántul.** A földmívelési miniszter elhatározta, hogy a Dunántulnak alkalmas és ott kiképzett erdei állások álljanak rendelkezésére, a Dunántulnak egyik megfelelő helyén erdő őri szakiskolát létesít. Eddig az országban négy erdő-őri szakiskola van: Királyhalmán, Görgény Szt. Imrén, Vadász-Erdőn és Liptó Ujvárott, mely intézetekben összesen 168 egyén nyer évente kiképzést.

— **Presbyteri gyűlés.** A debreczeni ev. ref. egyház 1901. évi ápril hó 28. án — vasárnap — délelőtt 10 órakor az egyház tanácstermében presbyteri gyűlést tart a következő tárgysorozattal:

1. Jelentés arról, hogy a f. évi ápril 11. én tartott presbyteri gyűlés jegyzőkönyve ápril hó 15. ik napján hitelesített. 2. Új presbyterek eskütétele. 3. A f. évi 218. számú b) végzés folytán az iskolaszékben egy hely betöltése. 4. Néhai Bihari László volt helybeli lakos 200 korona hagyománya. 5. K. Tóth Kálmán lelkész jelentése az ispotályi szegény alap javára küldött adományokról. 6. Nt. Esperes ur f. évi 289. sz. körlevelének másolata a népiskolai statisztikai ívek kitöltése tárgyában. 7. A gazd. bizottság f. é. 186. és 211. sz. végzése a pénztárban és irodában munka torlódás esetén teendő intézkedés tárgyában. 8. A gazd. bizottság 1900. évi 1212. sz. végzése a harangpénztár kezelése tárgyában. 9. A gazd. bizottság f. évi 391. sz. végzése a Méliusz-alapnak a letétből kivétele, rendes kezelésbe adása tárgyában. 10. Az egyházi ügyvéd jelentése néhai Tóth Ferencz 400. korona hagyománya befizetéséről. 11. Az egyházi ügyvéd jelentése a tiszt. óvadékok tárgyában. 12. Az árvaügyi bizottság f. évi 257. sz. végzése az 1900. évi tisztázott jegyzőkönyv beterjesztése tárgyában. 13. Főtiszt. püspök ur f. évi 506. sz. átirata özvegy Hunyadi Gáspárné segélyezés iránti kérvényének áttétele tárgyában. 14. Kérem a nemes szívű emberbarátokhoz, a hülyék és gyenge elméjük segélyezése tárgyában. 15. Kubaj Alajosné kérvénye néhai Tóth Lajos tanító temetési költségeinek kiutalványozása tárgyában. 16. A »hittanszaki önképzőkör« nek a nt. lelkész karhoz intézett kérvénye a csapó-kerti elemi iskola termében vasárnap délelőtt istentisztelet tartása tárgyában. 17. Az ösztöndíjosztó bizottság jegyzőkönyve a második félévi ösztöndíjak kiosztása tárgyában.

— **Szerencsétlenül járt öreg.** Tegnap délelőtt sajnálatraméltó eset történt a város házában. Ugyanis egy szegény öreg ember akart az emeletéről lejönni, de lába elcsuszott vagy megbotlott — nem tudni — valamiben s fejével lefele csuszott a grádicion. S

oly szerencsétlenül vágta fejét a falba, hogy koponyája rögtön kettérepedett. A hajdu-örmester találta meg s kötötte be fejét. Alig tudott felállni. A hajduörmesterbe fogózkodva s tántorogva ment egy fiákkerhez, melyen az örmester egy orvoshoz vitette. Allapota reménytelen.

— **Az államvasutak nyári menetrendje.** A Magyar kir. államvasutakon f. évi május hó 1. én a nyári menetrend lép életbe, melynek városunkat érintő, lényegesebb eltérései a jelenlegi menetrendtől a következők:

A budapest—püspök-ladány—körösmezői vonalon. A Budapest—Püspök-Ladány—Máramaros-Sziget között közlekedő gyorsvonatok folytatólag Máramaros Sziget és Körösmező között ismét forgalomba helyeztetnek és Borkut állomáson is megfognak állani.

E gyorsvonat Körösmezőről délelőtt 9 óra 30 perczkor indul, illetve oda este 7 óra 30 perczkor érkezik s mindkét vonat Körösmezőn a cs. kir. államvasut vonalával Stanislau felől, illetve felé csatlakozásban fog állani.

A Budapestről este 7 óra 5 perczkor Máramaros Szigetre induló és onnét ide reggel 5 óra 45 perczkor érkező személyvonatok Körösmezőig, illetve onnan kiindulól fognak közlekedni és Körösmezőn szintén csatlakozásban fognak állani a cs. és kir. államvasut vonatával Stanislau felé illetve felől. Ellenben a jelenleg M. Szigetről d. e. 10 óra 24 perczkor Körösmezőre induló és a Körösmezőről M. Szigetre este 7 óra 10 perczkor érkező vonatok forgalma megszüntetetik.

A Debreczenből d. u. 3 óra 37 perczkor Püspök-Ladányra induló gyors tehervonat személyszállításra rendeztetik be.

A Szatmár-Németiből d. u. 2 óra 47 perczkor Püspök-Ladányba induló személyvonat Debreczenben csatlakozást nyer a Szerencs felé érkező személyvonathoz is.

A Püspök-Ladányból reggel 4 órakor Szatmár-Németire induló személyvonat Érmihályfalván csatlakozást nyer a személyvonathoz Nagyvárad felé.

A debreczen—nagy-léta—vértesi és Sáránd-derecskei vonalon. A Szepes Sóstóra kirándulóknak Debreczenbe való visszautazhatása érdekéből május 15. től bezárólag szeptember 15. ig vasárnap és ünnepnapokon Derecskéről Debreczenre egy esti fűrdővonat fog ismét közlekedni.

— **Tájékoztató a lóversenyre nézve.** A most szombaton és vasárnap tartandó itteni lóversenyekre vonatkozólag a következő tudni valókat közöljük: a totalisateur vezetését a versenyek mindkét napján Pallaghy Béla ur teljesíti. Ezen versenyek alatt a totalisateur 5 koronás és 10 koronás pénztárakkal fog a gyepon felállított helyiségében működni. A gyepon (tehát a nyergelő istállóhoz is) csak egyleti jelvényekkel vagy tribüne előtti térre szóló jeggyel bírok feljogosítva nincsenek. A totalisateur bódéhoz a gyepről egyenesen, míg a páholy és zártzék helyekről a tribüne épületét kívülről megkerülve lehet jutni. Helyárok a falragaszokon és versenysorozatban részletesen vannak hirdetve. Kellemetlenségek elkerülése végett felkérjük a versenyeken résztvevő közönséget, hogy belépti jegyét láthatólag viselni sziveskedjék. A versenyek kezdete mindenkor délután, pon-

tosan 2 órakor. Hideg ételekről és hűsítőkről a »Bika« szálloda előnyösen ismert vendéglőse fog gondoskodni. A helyi vaspálya gőzmozdonyai vonatai (a hatvan-utcai vonalon) a versenyek alatt a »Bika« szállodától a lóvásártérig déli 1 órától folytonosan közlekednek. A pályatért környező árkon keresztültörni; ültetvényeket rongálni és a gyepon gázolni büntetés terhe alatt tilos.

— **Tanfelügyelők értekezlete.** A magyarországi tanfelügyelők tegnap tartották meg értekezletüket a budapesti Tanítók Házában. A gyűlésen körülbelül ötven tanfelügyelő és tollnok jelent meg. Az értekezlet elnökévé a legidősebb tanfelügyelőt, Tóth József királyi tanácsos pestmegyei tanfelügyelőt, előadó-jává dr. Hajnóczy Józsefet választották meg. A gyűlés két indítványt vitatott meg: a tanfelügyelőségi személyzet fizetésének javítását és a dologi kiadások rendezését. Mindkét indítványt magáévá tette a gyűlés és elhatározta, hogy ma délután négy órakor a közoktatásügyi minisztériumba küldöttseget meneszt kérése támogatására. A küldöttség nyomban meg is alakult és dr. Hajnik József vezetésével tisztelgett dr. Zsilinszky Mihály államtitkárnál. A küldöttség arra kérte az államtitkárt, hogy támogassa az egyetemes tanfelügyelői nagygyűlés ügyét. — A nagygyűlés volna hivatva több kérdést megoldására és a tanfelügyelők azzal fordulnak a miniszterhez, hogy adjon engedélyt egy augusztus hónapban tartandó nagygyűlésre. A tanfelügyelők másik kérelme a kar anyagi ügyeinek rendezését illeti. A küldöttség szónokának beszéde után az államtitkár válaszolt. Méltányolva azokat a szolgáltatásokat, melyeket a tanfelügyelők a magyar művelődésnek tesznek. Ismeri a nehéz helyzetüket. Sorsukat szíven viseli és anyagi helyzetük javítását, amennyire az állam pénzügyi helyzete megengedi, kérelmük értelmében fogja előmozdítani. Elvben helyesli a tanfelügyelők gyűlését, Zsilinszky államtitkár szavai nagy lelkesedést keltettek a küldöttség tagjai, valamint a Tanítók Háza nagytermében összegyűlt tanfelügyelők közt. Holnap a miniszter fogadja a tanfelügyelők küldöttségét.

— **Berugott atyafiak.** Bácsa Gábor, kunmadarasi czizmadia egy erszény pénzzel bejött Debreczenbe, hogy bőrt vásároljon. Ugy látszik, hogy nem igen állhatatos ember lehet, mert abból való félelmében, hogy a hozott pénzt elissza, az állomásra egyenesen a boltba ment, és ott bevásárolt. Hanem azonban később megbánta, hogy minden pénzét a bőrre tette, mert így már most egész nap szomjasan lesz kénytelen a vásáron ödöngeni. Fogta magát, a már megvásárolt bőrt »becsapta« és az árát utolsó fillérig elitta. Majd pedig jó kedvében végig dalolta az utcákat háborgatva az arra járó csendes halandókat, a kik felette csodálkoztak, hogy ez az idegen ember miért akarja épen őket leterelni a járdáról. Hanem nem sokáig tartott a dicsőség, mert egy, ott posztoló rendőr barátosan karonfogva a politizáló czizmadiát s jó helyre vezette.

Méltó társa került Szakál György, dorogi gazda ember képében Bácsa uramnak. György gazda ugyanis szintén mélyen nézett a hosszunyaku flaskóba. Hanem ő nem olyan garázdálkodó természetű ember, mint Bácsa, ő szépen kiment a Rabkertbe és ott az Isten szabad ege alatt nyugalomra hajtott.

elázott fejét. Hanem aztán itt meg az a kellemetlenség érte, hogy vadonat új pár csizmájától egy jóakarója megszabadította. Ott szedte fel aztán a rendőr az atyafit és bevitte a bűnügyhez.

— **Egy kis kutya tragédiája.** Barnahaju, fekete ruhás kis leány kopogtatott be tegnap délután a kapitánysághoz. Csillogó szemeit mélabusan emelte fel s elöadta panaszát. — Egy kis kutyája volt, egy butaképű, vidám dakszli melyet reggel elfogott a sintér, bárha csak kölyök kutya s így még adómentes volt. Kéri hát a kapitány urat, adjon rendeletet a kutya kiadására, mert nem érdemelte meg ezt a szomorú áristomot. A kapitány föl sem nézett hivatalos aktái közül s csak úgy szárazon vetette oda, hogy a kutyát nem lehet kiadni, mert a városban veszett eb dühöng s így minden kutya gyanús, a ki él. — A kis leány szomorúan hagyta el a kapitány szobáját s könnyezve gondolt az ő kis dakszli jára, mely olyan hűséges játszótársa volt neki meg a kis testvéreinek, s melyet nem fog többé viszontlátni. Pedig az ezüst óráját tette be zálogba egy forintért, a mit a sintérnek adjon s már a láncot is magához vette a mivel majd nagy vigán hazavezesse az ő okos kis dakszliját.

Új üzlet megnyitás.

Gyarmathy János mészáros

Bégenfeld-tér 9 sz. (Csipő-u. sarok) Husárok I. rendű 50. II. r. 44 kr. 1 kgr. rostélyos őszletheben. Friss és füstölt sertésus napi folyó áraknál 4 krral olcsóbban. Vegyes hűdeg felvágott állandóan friss. Virsli és szalvalade drbjá 4 kr. Az üzlet reggel 6-tól este 8-ig nyitva. **Főüzlet: Bethlen-utca 29.** (saját ház). Itt a husárok: I. rendű. 48 kr. itt is mindenféle hentes cikkek kaphatók. **Vendéglősök megfelelő árengedményben részesülnek.**

Kiváló tisztelettel
Gyarmathy János.

Színház.

MŰSOR:

Szombaton A «Párisi ronszedő id. Szathmáry Árpád bucsu fellépte.
Vasárnap d. u. »A bánya mestere.« operette 3 felv.
Este »Kurucz fura fang«. Színmű 3 felv.

* **A Veres kereszt Egylet műkedvelő előadása.** Szép számu és előkelő közönség volt tegnap este is a Vereskereszt Egylet műkedvelő előadásán a színházban. S valóban elismerés illeti a műkedvelő szreplőket úgy egyenként mint összesen mert nemcsak hogy áldozatot hoztak közreműködésükkel a nemesezélnek; hanem játékukkal igazi műélvezetet is szereztek a szép számu közönségnek. A tegnap esti előadás siker dolgában felülmulta az előzőt, mert ha az első előadásnál talán mutatkozott is egyik-másik szereplőn egy kis lámpaláz, a tegnapi előadásban olyan otthonosan, biztosan mozgott valamennyi a színpadon, mint egy rutinirozott, kész művész. A lelkes közönség nem is fukarkodott a tapssal s vége hossza nem volt felvonások végén a kihívásoknak. Az első felvonás végeztével kedves jelenet játszódott le a színpadon is. Odry Árpádnak a szintársulat kedvelt művészeinek köszönték meg a figyelmesebb műkedvelők elismerő szavakban hogy az előadás példás rendezését magára vál-

alta s az egyik szereplő, egy bájos fiatal leány értékes emléktárgyat nyújtott át neki az összes műkedvelők nevében.

Törvényszék.

— **Jövöheti bürogyi főtárgyalások.** 1901. ápril. hó 29-én hétfőn Kemény Emil ellen, párviald vétsége, Bródi István ellen, párviald vétsége, Steiner Béla ellen, hatóság elleni erőszak büntette. Ápril 30-án kedden Szabó Gerzson ellen, szemérem elleni erőszak büntette. Május hó 1-én szerdán Zelenka István ellen g. o. emberölés vétsége, M. Szűts István s társa ellen, lopás büntette, Suchán Elemér s társa ellen, párviald vétsége. Május hó 2-án csütörtökön Váradi Lajos ellen lopás büntetteért, Halász Mihály s társa ellen, hamis pénzt csalárd használatáért, Kircsi István s társa ellen, lopás büntette. Május hó 3-án pénteken Porkolab Andrásné ellen, hamis eskü büntette. S. Szabó Gábor ellen, zsarolás vétsége, Nagy Sándor s társa ellen, csalás büntette, ugyanaz nap még itélethirdetések.

§ **Notárius váltóhamisító.** Tóth Péter debreczeni lakos, úgy akart szükségén segíteni, hogy a pénzszerzésnek legkönnyebb, de egy szersmind a legveszedelmesebb módjához, a váltóhamisításhoz folyamodott. Egy 1900. febr. 12-ére keltezett váltót adott be leszámítolás végett egy helyi intézetnek a melyre a Faragó András és Sipos Bálint neveit, mint fogadóit és kibocsátóit hamisan rávezette.

Lejáratkor megkapták Faragó és Sipos az óvási jelentést és csak akkor csodálkoznak el felette hogy ők nem bocsájtottak ki Tóth Péter elfogadónak váltót. Az esetet feljelentették, a miből kifolyólag tegnap okirathamisítás büntette miatt törvényt ült felette a debreczeni királyi törvényszék Dr. Szeőke István elnöke mellett. Tóth Péter különben tegnap is, mint rab ült a vádlottak padján mert egy másik váltóhamisításból kifolyólag most tölti a rá mért nyolcz hónapot. A tegnap tárgyalás ügyéből kifolyólag szintén elítélték hét havi börtönre. Van neki ezeken kívül is még vagy hat ilyen váltóhamisítási büntette, — a melyekért még csak ezután fognak felette itélkezni.

§ **Szirmai Imre, lovagias tanu.** A szép Freystadtler Flóra ki e néven kívül a báró Splényiné nevet is viseli, válpörével éveken át adott dolgot a bíróságnak. Nemrégén elválasztották a volt férjétől, báró Splényi Árpádtól, de a bíróság kimondotta akkor, hogy Freystadtler Flóra tovább is használhatja a báró nevet és címét. Ebbe azonban nem nyugodott bele a báró, mondván, hogy elvált hitvese szeggyent hoz rá. Folyamodott hát a törvényszékhez, hogy tiltsa el a név és rang használatától a szép asszonyt, a ki minden válogatás nélkül tart udvarlókat, egy szerre tizez is.

Hogy a vádját bizonyítsa, meg is nevezett a báró tizenkilencz udvarlót s bizony van közöttük minden rangbeli. Egy pinczér közöttük az, a kihez a szép szőke asszony a leghivebb.

A törvényszék elrendelte a pikáns ügy tárgyalását és dr. Andorffy bíró tegnapra idézett meg a megnevezett tanuk közül kilenczet. — De a tanuk, a kikre hivatkozás történt, lovagias férfiak és nem jelentek meg a kényes vád bizonyítására, — csak egyikök állt a hatóság elé: **Szirmai Imre**, a népszínház szerelemes színésze. És alighanem ez volt a leglovagiasabb tanu. Kijelentette ugyanis, hogy ő neki a báróné val viszonya nem volt s ha más a hír felőle, hát az — tévedés.

Andorffy bíró újra megidézi az elmaradt tanukat s legalább egyelőre nyugton mondihatja még a szép »alperesnő« magáról, hogy joggal használja a bárói címet.

Táviratok.

Tüntetés a német színészet ellen.

Budapest, ápr. 26. (Saját tudósítónktól.) Pozsonyban a magyar ifjuság ma délben hatalmas tüntetést rendezett mindazok ellen kik a pozsonyi kétnyelvű színház érdekében kardoskodtak. A tüntetés abból az alkalomból történt, hogy tegnapellőtt újra megszavazták a kétnyelvű színészetet. Mint Pozsonyból jelentik, az ifjuság a Westungarischer Grenzboten szerkesztősége elé vonult kövekkel és záptojásokkal verte be a szerkesztőség ablakait és harsányan megabugolta a Simonyi Ivánt, a lap felelős szerkesztőjét ki a két nyelvű színészet védője és pártolója volt. A tüntető menet, mely ekkor már körülbelül ötszáz főre szaporodott fel, dr. Dobrovics Mátyás orvos lakás elé ment, hogy rokonszenves tüntetésben részesítsék őt, ki a magyar színészet lelkes barátja. Meglepetve fogadta az ifjuság tüntetését és az ő ablakait is beverték a magyar ifjak. A városban nagy az izgatottság. Valószínűleg új közgyűlést hívnak össze mert a kedélyeket másként alig tudják lecsillapítani.

Régenség Romániában.

Bukarest, ápr. 26. (Saját tudósítónktól.) A király távolléte idejére a minisztertanácsra ruházta a régensséget.

Egyházi botrány.

Budapest, ápr. 26. (Saját tudósítónktól.) A Kurián napok óta tárgyalják a görög keleti román érsekségnek éveken óta húzódozó pörét Brankovics, a karlóczai szerb patriárka ellen, a temesvár-gyárvárosi templom vagyona miatt. A román egyház ugyanis a szerbektől való, mintegy 40 év előtti különválása alkalmával követelte az egyházvagyonnak megosztását, mire a szerb püspökök természetesen nem voltak hajlandók. A nagy szombeni román érsekség ezek után kénytelen volt minden parokia vagyonaért külön pórt indítani, s nagyrészt meg is nyertek a románok; a legrégebben húzódik azonban a temesvárgyárvárosi egyház ügye, melynek százezerre menő vagyonához erősen ragaszkodik a szerb patriárka is. A több száz darabból álló perirat tanulmányozása nagy munkát ad a legfelsőbb bíróságnak, mely mintegy kétheti tárgyalás után a napokban fogja meghozni a döntő ítéletet. A görög keleti román érsekség ügyét dr. Rabes Emil budapesti ügyvéd védi. A pör kimenetele iránt élénk érdeklődést tanusítanak ugy a szerbek, mint s románok egyházi férfiai s a Kuria tárgyaló tanácsában az érdekelt püspökök küldöttei állandóan ott vannak a hallgatóság között.

A délafrikai háboru.

London, ápr. 26. (Saját tudósítónktól.) A Daily Chronicle jelentése szerint a new-orleansi angol ügyvivő megtudta, hogy néhány lovász akít az angolok szerződtek a burok ügynöke volt. Ezek az emberek a Dél-Afrikába rendelt lovakba beoltották a mirigy és takonykórt. Mintegy száz ló bele is betegedett és sokat agyon kellett verni, amikor a szállítmányt partra tették. A katonai hatóságok rendelkezésére intézkedéseket tettek a szállítmányok megvédésére.

London, ápr. 25. Az esti lapoknak pre-tóriai jelentése szerint Txyford őrnagy kisebb kísérettel a Machadorpól Lidenbugrba vezető uton Bathfontein közelében csapdába jutott. Twylford őrnagy elesett, emberi vitéz ellenállás után fogságba jutottak.

Tőzsde.

— Goldstein Mór debreczeni bankiroda tudósítása.

— Esti zárlat, —
Buza 1901. áprilisre . . . 7.67
» » májusra . . . —
Buza » októberre . . . 7.81

Rozs 1901. áprilisre	6.00
Rozs 1901. októberre	6.80
Zab 1901. áprilisre	—
Zab 1901. októberre	5.59
Tengeri 1901. májusra	5.34
» » júliusra	5.44

Amerika fél czenttel, Berlin 2 márkával ma gasabb. Irányzat szilárd.

Irodalom.

Szent István palástjának, a budai várban őrzött e régi magyar ereklyének hű és szép képét mutatja be a Nagy Képes Világtörténet. Ez a palást a magyar állammal körülbelül egy idős s a mint a számai ávultak, úgy erősödött mindig a magyar nemzeti élet. Ma már egy ezredév legendája fűződik hozzá és ez ezred éven kívül egy még sokkal szebb legenda, a női léleknek, a hitvesi hűségnek a magyar asszonynak legendája. Gizella királyné a szép bajor hercegnéasszony hímeste ezt a palástot a hagyomány szerint, a mely aztán királyi férjének vállaira borult. A mint a szentek alakjait varrta udvarhölgyeivel, beleöltöztette a keleti selyemzövetbe fiatal lelkének álmait és ábrándjait. Azóta ehhez a palásthoz nem csak a nemzeti érzés, hanem a nő tisztelete is fűz. Nemesak Szent István királynak hanem hitvesi hűségnek az emléke is ez a foszladozó avatag köntös. Jellemző, hogy a magyar nemzeti életben mily élénk részt vesznek magyar nők s e részvétel a palást történetétől kezdődik. Egész Árpád kori történetünk olyan mint egy csodálatos szép népmese: lehetetlenségek valóra válása harcias nemzet megtérése vándorló népnek letelepedése testvérek küzdelme, királyok nagysága, ezek teszik az egészet. És e legendás alakok közt mindig felmerül egy egy női alak: a férje palástját hímező királyné, a királyától védelmet kérő kun leány a király huga, ki Horvátországot szerzi meg nekünk és Margit királyleány a Nyulak szigetének. A térítő szent, a hódító hős a magyarra váló hitves és a koronás apáca alakjai ugyan azon költői vonásokból vannak véve a melyek sranszálla ragyog ki a népmesék szövegéből. És érdekes, hogy ez az első királyné a ki e palástot hímeste az első magyar király felesége volt; Bajorországból származott át hozánk s ezidőszent az első és a ki vizelte és a kinek a férje hosszú idő óta megint az első igazán magyar király, szintén bajor királyleány. Ezt a szent alakot mintha Bajorország visszaadta volna nekünk az ő magyar országi Szent Erzsébetjükért.

Ennek a legendás történeti multu palástnak a képe van meg a Nagy képes Világtörténet 107-108. füzetében.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője dr. Marczali Henrik, egyetemi tanár, a kötet szerzője dr. Mika Sándor Egy egy kötet ára díszes félkötésben 16 korona; füzeteként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kaphatók a kiadóknál (Révai Testvérek Irod. Int. Rt. Budapest, Üllői ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

CSARNOK.

A méregkeverők.

— Regény a népeletről —
Írta: **Szini Péter.**
XIX.

Borzasztó éj.

— Nojszen az nem is olyan nehéz élet, csak hogy ne ily bolondul cselekedd a dolgot.
— Megengedjen, uram, de nem tudtam, hogy az urral fogok találkozni! — mondá Csöröge Peti s hirtelen eltűnt az erdő sötétjében.

— No ez is a gondviselés vezérelte most hozzám! — örvendett Verestálvi. — Jó volt meg tudnom a láda titkát, legalább ezzel is sakkban tartom Makkos Lászlót.

Tova indult s egy gyalogútra tért, melyen az erdőből a faluba mehetett.

— Hogy megőrül az én Laczi barátom a visszontlátásnak! — Szinte elképzelem: mily nagy örömmel fogad, mintha csak fogát húznák ki. De mit törődöm én azzal? Az az ő dolga! Majd eszébe juttatom a régít és betömöm a száját vele.

XX.

A régi jóbarát.

Makkos László házában ugyan ugyan vannak.

A kivilágított szobából hegedűhang repül bele a sikoltó szél zugásába.

Zuhogó zápor, dörgő ég, cikázó villám cseppet sem látszik aggasztani a bent mulatókat. Oda sem hederitene az egész dolognak.

De miért is ügyelnének ők a künn történőkre? Az öröm édes mézét élvezőkre éppen nincs hatással, hogy mi történik odakünn.

Makkos Lászlónak megadta Isten a nagy örömet, melyre oly rég vágyott. Felesége egy ép, egészséges fiu gyermekkel ajándékozta meg, kinek most tartja keresztelőjét.

Már ilyenkor csak vigadni kell ám minden embernek.

Nincs is hiba a vigasság felől. Szól a zene s táncoló párok árnyéka kering az utcára kilövellő fényben.

Ott látjuk a csorhádi jegyzőt és kántort a tánczó sereg között. A jegyző már nagyon ittas és szokása szerint nagyokat kurjant, míg a kántor türelmesebb férfiú módjára aprózta a lépéseket.

Kuvik Kata is ott van a vigadók között. Az ünneplés alkalomra erősen kicsipte magát. Arcza halványságát is elűzte a bécsi pirosító s kaczér önteltséggel rakja a csárdást Gulyás Miskával, a csorbádi jegyző nyalka kocsisával.

— Ejj, haj! Ne szomorkodj, légy vig: nem lesz az mindég így! — kiált Makkos, emelgetve a boros palaczkot. — Igyunk, nótárius koma! Az a miénk, a mit lenyelünk! Jöjjön kántor koma, tartson egy orációrt a kedves szülőtem egészségére!

A kántor abbanhagyta a tánczot és erősen ziháló kebellet közeledett az asztalhoz, hol a bor kancsóknak, üvegekben, s három nagy kulacsban állott.

A kántor uramnak nagy gyengéje lévén a toasztolás, nem kérette magát sokáig hanem felemelte poharát.

— Ácsi! — ordított Makkos a cigányra. A zene elnémult és kántor ur egyet köszörlve torkán, megszólalt.

— Uram, uram, nótárius uram! Szólok az urhoz!

— Allok elébe! — felelt a nótárius kidűlesztett mellel, bár alig volt képes lábain fen tartani magát.

A jelenlevők bámész tekintettel meresték szemeket a kántorra, ki felsőbbsege érzetében gögös hangon mondá a következő rigmust:

Ha a folyó vizét galuska fedi be,
Ha lovat kötnek a torony tetejébe,
Ha két lábon állva sétálgat a szamár,
Ha lábával repül szárnya helyett a madár,
Ha pókot eszünk a nyulpecsenye helyett,
Ha a kenyér helyett rájuk majd a szelet,
Ha majd a nyelvél fog vágni a kasza,
Ha arannyal fizet a kiürült kassza,
Ha a templomok majd korcsmává változnak,
Es benne a papok félre imádkoznak,
Ha az esik le fáról, ki rá nem mász,
Akkor lehelje ki lelkét Makkos András,
S midőn ezen dolgok így menődnek végbe,
Akkor sétáljon fel a hetedik égbe,
S ott úgy álljon neki a nagy boldogságnak.
Miként éhes borju a szénaboglyának!...

— Eljen a kántor! — zugott fel a közörm szava s mindenik első akart lenni, hogy az Andrásnak megkeresztelt kis gyermekét ily talpraesetten felköszöntő férfiuva kocczinthasson.

— Igyunk, igyunk!... Ide nézzen, nótárius koma! Igyunk! — ordította Makkos.

A nótárius persze hogy nem várt kétszeri kínálást. Kikiáltott korhely volt ő Csorbádon. — Ugy beöntötte a pobár tartalmát örökké szomjas torkába, hogy csaknem eltűnt az üveg is a tágas üregben.

(Folyt. köv.)

Helyi piaczi áruk

— A vásárfelügyelőség jelentése. —

Az 1901. év április hó 23-án, megtartott heti vásárok:

Buza — 14 kor.	40 fill.	14 kor.	20 fill.
Kétszer — 13 »	40 »	13 »	20 »
Rozs — 12 »	80 »	12 »	60 »
Árpa — 11 »	— »	10 »	80 »
Zab — 12 »	80 »	12 »	60 »
Tengeri — 11 »	20 »	11 »	— »
Köles — 11 »	— »	11 »	80 »
Szalonna sós 100 kg.	84 kor.	»	88 kor.
» » uj » »	» »	» »	» »
Háj — » »	» »	96 »	100 »
Zsir — » »	» »	112 »	120 »
Kihasított sertés » »	» »	» »	» »
Sertés hus » »	» »	60 »	62 »
Széna — 100 kg.	» »	5 kor.	40 fill. 5 k. 20 »
» II. rendű » »	» »	4 »	80 » 4 » 60 »
Ló felhajtatót — — — — —	» »	» »	4100 drb.
Elkelt — — — — —	» »	» »	1677 »
Szarvasmarha felh. — — — — —	» »	» »	4850 »
Elkelt — — — — —	» »	» »	2314 »
Sertés felhajtatót — — — — —	» »	» »	9500 »
Elkelt — — — — —	» »	» »	3196 »

Anyak! Mielőtt

gyermekkoscsit vennének, nézzék meg üzletemet vagy legalább hozassanak maguknak képekkel dusan ellátott, ingyen és bérmentve küldendő árlapot uj, higiénikus, fekvésre vagy ülésre igazítható, szétszedhető kocsijaimról. Legnagyobb tisztasági Kiváló elegancia!

Baumann L. cs. és kir. szabadalomtulajdonos.
Wien, VI/2., Millergasse 6.

Értékelen utónzatok megvásárlásától tartózkodni tessék; csak az a valódi, melynek az írt látható védjegy a kocsifenekébe van beuoyomva.

Kunz József és Társa

cégnél, kistemplombazár
A legujabb

női ruhaszövetek, selyem áruk mosó kelmék

nagy választékban
igen jutányos áron
szerezhetők be.

Maradékok és kiselejtezett ARUK
rendkívüli leszállított áron
adatnak el.

